

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỆN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 317

ngày 29 tháng 7 năm 2001

Tờ báo hàng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Thực Chất

*Thực chất duyên lành không dấy động
Hương tâm thanh tịnh tự về không
Lòng tham giới hạn ngăn không tiến
Thức giác tự mình thức giải thông*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 27/05/01 đến 2/6/01

Copyright 2001 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Lòng tham của con người bắt đầu từ lúc nào?
- 2) Lòng tham của loài người sẽ diễn tiến đến đâu?
- 3) Muốn mình tâm kiến tánh thì phải làm sao?
- 4) Người tu cần phải thanh tịnh tại sao?
- 5) Óc sáng tâm mình là sao?
- 6) Nghiệp lực tiền kiếp nay phải trả là sao?
- 7) Dịp may hiếm có tại sao?

<p>1) Montréal, 27-05-2001 3 : 50 AM <i>Hỏi : Lòng tham của con người bắt đầu từ lúc nào?</i> Đáp : Thừa lòng tham của con người bắt đầu từ lúc chào đời</p> <p style="text-align: center;">Kệ : <i>Tham ăn tham ngủ lúc ban đầu Học khổ khóc la thiếu lại sầu Cha mẹ thương tình trong nghiệp lực Giúp con ăn ngủ lúc ban đầu</i></p>	<p>2) Montréal, 28-05-2001 8 : 35 AM <i>Hỏi : Lòng tham của loài người sẽ diễn tiến đến đâu?</i> Đáp : Thừa lòng tham của loài người là vô cùng</p> <p style="text-align: center;">Kệ : <i>Nghiệp lực luân lưu dẫn tiến hoài Thực hành dấy động tạo lầm sai Qui nguyên đường lối trong sai lạc Chuyển hóa thân tâm tự tái tâm</i></p>
<p>3) Montréal, 29-05-2001 5 : 55 AM <i>Hỏi : Muốn mình tâm kiến tánh thì phải làm sao?</i> Đáp : Thừa muốn mình tâm kiến tánh thì phải thực thi pháp môn pháp luân thường chuyển liên tục trí sáng tâm minh thì sẽ minh tâm kiến tánh, biết rõ sự sai lầm của chính mình mà tu sửa</p> <p style="text-align: center;">Kệ : <i>Thực hành chơn pháp tự khai minh Quý tướng Trời cao tạo tiến trình Cần tiến cần tu tự sửa mình Qui nguyên giềng mối đạt tâm linh</i></p>	<p>4) Montréal, 30-05-2001 10 : 10 AM <i>Hỏi : Người tu cần phải thanh tịnh tại sao?</i> Đáp : Thừa người tu cần phải thanh tịnh thì những chuyện ngoài tai phải bỏ ngoài tai, không nên rước sự động loạn vào nội tâm</p> <p style="text-align: center;">Kệ : <i>Quân bình tự đạt tự khai thông Uyển chuyển tâm tu tự giác tròn Tập quán tốt lành chính giải đạt Bình tâm thực hiện rõ chơn lòng</i></p>
<p>5) Montréal, 31-05-2001 1 : 45 AM <i>Hỏi : Óc sáng tâm minh là sao?</i> Đáp : Thừa óc sáng tâm minh là hiểu nhanh và thật tình</p> <p style="text-align: center;">Kệ : <i>Quân bình óc sáng tâm minh giải Trí tuệ phân minh trí độ hoài Không giới hướng tâm chẳng có sai Thành tâm tiến hóa chẳng lầm sai</i></p>	<p>6) Montréal, 01-06-2001 1 : 55 AM <i>Hỏi : Nghiệp lực tiền kiếp nay phải trả là sao?</i> Đáp : Thừa nghiệp lực từ nhiều kiếp nay phải trả kể như làm phước sẽ gặp phước ở tương lai</p> <p style="text-align: center;">Kệ : <i>Duyên lành tái tục phải giao liên Học hỏi triền miên chuyển tâm hiền Thế giới tràn đầy duyên và nghiệp Thực hành giải tỏa đạt thanh hiền</i></p>
<p>7) Montréal, 02-06-2001 1 : 05 AM <i>Hỏi : Dịp may hiếm có tại sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa dịp may hiếm có là làm việc thiện không lời</p> <p style="text-align: center;">Kệ : <i>Thiện tâm giúp đỡ tùy duyên tiến Giành dùm không xài giúp đỡ yên Tâm tư an vui không tính toán Thực hành chơn pháp học triền miên</i></p>	

THƯ TỪ LAI VÃNG

Kính Đức Ông Tám.

Con tên T, xin thành tâm đảnh lễ Đức Ông Tám.

Con có hai sự việc như sau, kính xin Đức Ông Tám chỉ dạy cho con :

1. Từ ngày con công phu đến nay, nhắm mắt lại con chỉ thấy tối hù, chưa có một ấn chứng gì hết. Con chỉ thấy tánh tình cộng sức khoẻ có thay đổi chút ít. Duy nhất có một điều con thấy không có bạn đạo nào giống con và con cũng không giống bạn đạo nào là : chính giữa trán, trên trung tâm chơn mày một chút có một lỗ khuyết vào tròn vo, cỡ đầu ngón tay út. Đó là hiện tượng gì ? Đúng hay Sai ? Tốt hay xấu ? Nếu sai hay không tốt thì con phải sửa như thế nào ?
2. Trong mười ngày gần đây, hình như khi tiểu tiện, con bị “xuất tinh” hai lần (giống như nước vôi, chứ không giống như nước cơm), trong khi con không cương cứng, không rặn đại tiện. Sau mỗi lần như vậy, con cảm thấy người mệt mỏi hơn cả giao hợp sáng đêm. Kể đó con công phu không được, y như ruột xe bị bể, bơm hơi không vô. Ích phải ba ngày sau con mới công phu lại được và cũng chỉ được ba mươi phút mà thôi, cộng vào bây giờ mỗi lần chiếu minh xong, khoảng 20 đến 30 phút sau là không kích dục thì cũng nổi sần.

Vì con quá vô minh, kính xin Đức Ông Tám chỉ dạy cho con đơn giản, dễ hiểu. Và xin Đức Ông Tám cho con một bài thơ, để con làm kim chỉ nam trong công phu cho suốt quãng đời còn lại của con.

Một lần nữa, con xin thành tâm đảnh lễ Đức Ông Tám.

Kính Đức Ông Tám.

=====
Montreal, ngày 10/5/01

T N,

Thầy vui nhận được thư con cho hay con tu thấy chính giữa trán có một lỗ khuyết vào tròn vo, điều thấy đó chứng tỏ con đã Soi Hồn đúng và có kết quả. Còn việc xuất tinh, làm cho cơ thể mệt mỏi, con nên tìm thầy đông y bắt mạch và sắc thuốc tâu uống một thời gian cho cơ thể quân bình lại. Chúc con mau lành bệnh.

Quý thương,

Vĩ Kiên,

Lương Sĩ Hằng,

THÔNG BÁO VỀ ĐẠI HỘI DŨNG HÀNH

Kính thưa quý bạn đạo,

Chỉ còn 3 tháng nữa là đến ngày Đại Hội Dũng Hành.

Chúng tôi xin quý bạn lưu ý:

- 1) Đến nay, chúng tôi vẫn chưa nhận được tiền Đại Hội Deposit Kỳ 3 của một số bạn đạo. Xin quý bạn vui lòng liên lạc với BTC trong trường hợp đóng tiền trễ, để chúng tôi tiếp tục giữ chỗ cho quý bạn (hạn chót là 10 tháng 8).
- 2) Deposit Kỳ 3 Đại Hội gồm luôn tiền tip cho nhân viên phục vụ trên tàu là 75 USD cho mỗi người (kể cả trẻ em). Xin quý bạn lưu ý khi đóng tiền đợt 3 (theo phiếu ghi danh đính kèm).
- 3) Nếu đã mua vé phi cơ, xin quý bạn vui lòng thông báo ngày, giờ đến, chuyến bay và hãng máy bay để chúng tôi lập danh sách chuyển vận.

Thành thật cảm ơn quý bạn,

Ủy Ban Tổ Chức Đại Hội Vô Vi Quốc Tế

Liên lạc:

Mỹ châu và Úc châu: Xuân Mai, Tel: (530) 589-6972, Email: maioroy@yahoo.com

Canada: Phan Cao Thăng, Tel: (514) 362-0259, Email: aphancaoYvideotron.ca

Âu Châu: Dominique Santelli, Tel: (0)(4) 50708355, Email: santelli.dominiqueYwanadoo.fr

THÔNG BÁO VỀ ĐẶC SAN VÔVI 9

Perth, Tây Úc ngày 22 tháng 7 năm 2001

Danh sách các bạn đạo phát tâm ủng hộ DSVV9 như sau (tiếp theo kỳ trước):

Nguyễn Thị An	Minnesota, USA	\$100USD
Ann Kim Porter	CA, USA	\$30USD
Hoang N Nguyen	CA, USA	\$150USD
La V Khon	Canada	\$500CAD
Vinh Thi Nguyen	CA, USA	\$50USD
Don C Huynh	Texas, USA	\$50USD
Mỹ Kim Nguyễn	Montreal, Canada	\$100USD
Tao V Nguyen	CA, USA	\$40USD
Lương V Quang	Canada	\$300CAD
Phu Tri Nguyen	Texas, USA	\$70USD

Phạm Kim Trang	USA	\$100USD
Tuyết Mai	Sydney, Australia	\$50AUD
Cô Đào	Sydney, Australia	\$50AUD
Tuyết Nhung	Sydney, Australia	\$50AUD
Mỹ Linh	Sydney, Australia	\$50AUD
Võ Văn Tám	Sydney, Australia	\$50AUD
Khuu Văn Kiên	Sydney, Australia	\$50AUD
Khuu Thị Phẩm	Sydney, Australia	\$50AUD
Trần Thị Muối	Sydney, Australia	\$50AUD
Phạm Văn Sơn	Sydney, Australia	\$50AUD
Ba của Tuyết Mai	Sydney, Australia	\$50AUD
Kim Hoa	Perth, Australia	\$50AUD
Phan Văn Tần và Phan Thị Hồng Nhung	Perth, Australia	\$100AUD
Lê Thị Tuyết Phượng	Perth, Australia	\$50AUD
Lê Minh Tim	Perth, Australia	\$10AUD

Các bạn đạo đóng góp hình ảnh và bài vở xin gửi về ban biên tập DSVV gấp để kịp báo lên khuôn khoảng trung tuần tháng 8 2001.

Xin gửi về Địa chỉ:

Đặc San Vô Vi
c/o HỘI ÁI HỮU VÔ VI TÂY ÚC
VOVI FRIENDSHIP ASSOCIATION OF WESTERN AUSTRALIA
40 HANCOCK STREET,
NOLLAMARA, WA 6061
AUSTRALIA
Tel.: +61 08 9244 3209 / +61 08 9380 7852
Fax: +61 08 9244 4726 / +61 08 9380 1188
Email: MAXLE@DPH.UWA.EDU.AU
LUCKYAUS@IINET.NET.AU

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình.

Ban Biên Tập DSVV.

BẠN ĐẠO VIẾT

RƯỢU VÀ THUỐC LÁ

Anh đề nghị chúng ta bàn sâu về rượu và thuốc lá. Có thật sự cần thiết không anh ?

Xin thưa với anh rằng đề tài đã quá cũ rích, mấy ngàn năm nay rồi ai mà không biết, e rằng anh em mình bàn đến chỉ nhằm tai thôi, đây thuộc về lĩnh vực cá nhân, quyền tự do của con người ai

cũng có nhân sinh quan của họ. Chúng ta nên tôn trọng ý thức và thị hiếu của người khác. Vì thế những ai thích hút thuốc thích uống rượu thì cứ uống và hút, khỏi cần bận tâm bản mắt xem qua làm gì.

Còn anh và tôi sau bao năm va chạm mới đánh thức giấc nồng say đắm, làm hao mòn trí tuệ, cơ thể lụn bại, trí óc lu mờ, thần kinh suy nhược, ngũ tạng hư hao bệnh hoạn, mới bắt đầu sợ thuốc ghê rượu. Chừng ấy chúng ta cùng bàn đến nó sẽ có chất lượng hơn.

Chúng ta cùng xuất thân từ rượu, thuốc lá, cá, thịt mà ra, từ cờ bạc trác tán mà đến, chẳng tốt lành gì cả. Ai sinh ra đời này lại không muốn hưởng thụ, thích phong lưu sành sỏi lối đời, mà hưởng thụ buông trôi nhiều chừng nào đi xuống mau chừng ấy. Xuống tận cùng của xã hội chắc là tuốt xuống địa ngục quá. Vì thế mà sau nhiều năm va chạm mới thấy rằng mình bất minh. Vậy mà từ lâu cứ tưởng là mình thông minh lịch lãm.

Có sự thông minh. Vậy chúng ta thử đặt ra câu hỏi : hút thuốc lá có lợi gì ? Rán moi óc tìm lời biện hộ, nhưng toàn là nguy biện chớ không có cơ sở. Như vậy hút thuốc có hại không? Tính ra thì tác hại vô cùng và đưa đến nguy khốn cho cơ thể mà giấy mực đã tốn hao nhiều để phân tích cho ta thấy tầm nguy hiểm của nó. Các cơ quan truyền thông báo chí, những vị lương y cũng đã hết lời cảnh giác về tai hại vô cùng của nó. Vậy mà mấy ai bỏ được. Bỏ thì ít mà nhập cuộc tập hút và ghiền thì lại nhiều hơn. Họ can tâm chịu làm nô lệ điều thuốc ly rượu mà không dám phá gông xiềng xích để trở về một con người đường hoàn tự chủ là tại sao ?

Vì tôi quá yếu hèn nên không tự chủ lấy tôi được, đó là báo hiệu cho biết thần kinh của tôi đã yếu hèn suy nhược.

Ngày nào tôi cũng cần có nó, đi đâu nó cũng đi theo tôi, giữ gìn tôi và bám sát lấy tôi. Điều thuốc đã trở nên là một nhu cầu bức thiết mà thực ra nó không cần thiết ! Tôi là con người kỹ lưỡng ngăn nắp trật tự, thế mà hơi thở của tôi quá hôi hám dơ bẩn. Tôi tắm gội và vệ sinh thân thể bên ngoài trái lại qua khói thuốc làm cho cơ thể tôi bị đóng nhựa bợn nhơ. Tiếng nói của tôi cũng hôi mùi thuốc rượu, vì thế tôi không nói được lời nào tao nhã. Tôi chỉ bênh vực cho thói xấu của tôi mà thôi, hơi thở của tôi cũng hôi, mồ hôi của tôi lại càng dơ bẩn hơn ai hết. Quần áo của tôi thay ra nặc mùi cho nên mỗi lần con người của tôi ở đâu thì toàn mùi xú ố : trên xe hơi, nơi quán nước, nhà hàng, trong gia đình hay nơi cưới sinh giỗ tiệc, chỗ làm việc lúc nào mũi và miệng tôi cũng như đóng ung lờ khói. Người ta khó chịu vì tôi. Tôi đã làm ô nhiễm môi trường sống của tôi và ảnh hưởng xấu cho bao nhiêu người khác. Tôi đã bắt buộc người xung quanh tôi hút thuốc theo tôi một cách gián tiếp qua khói thuốc của tôi. Thật tôi là người không tự trọng tí nào lại mất lịch sự là đằng khác.

Bác sĩ cho biết hài nhi mà phải hít khói thuốc trong môi trường sống sẽ sanh nhiều biến chứng. Khói thuốc là mầm móng gây ung thư cho người hút và người bị hút xung quanh. Khói thuốc tàn phá buồng phổi nhanh chóng nhất và ảnh hưởng dây chuyền đến ngũ tạng hệ thần kinh, ảnh hưởng mạnh đến tuổi thọ của tôi v.v... Nói chung hút thuốc tai hại vô cùng, không lường trước được. Vậy mà tôi cứ hút, hút nhiều nữa, lại biện luận rằng thuốc lá có cang đâu có độc, tôi bất chấp lời cảnh giác của những người thương mến tôi, đôi khi tôi còn sai lầm cho họ cứ xen vào quyền tự do cá nhân của tôi, đời tư của tôi, thật tôi là người lấy ân làm oán, chẳng ra gì cả !!

Mỗi ngày tôi dành ra một ngân khoản không nhỏ để chi phí cho thuốc lá. Nào là giao tế ở đời là lịch sự. Điều thuốc trói buộc tinh thần v.v... Không biết bao nhiêu lý luận để bao che : khói thuốc kích thích hệ thần kinh làm cho con người sảng khoái, viết lách trôi chảy, ý tứ dồi dào, giải quyết công việc sáng suốt. Rồi những khi buồn vui, điều thuốc là bạn gần gũi nhất, nào là những khi gió, mưa, bão tố v.v... Thế là tôi cứ triền miên chìm đắm trong khói thuốc không biết bao nhiêu năm. Tôi hút từ thuở đầu xanh đến nay đầu đã bạc. Tôi tự làm khổ bản thân tôi, sức khỏe tôi hại tôi

như thế tôi là người bất nhân mà tôi không thấy. Tôi đã tự vẫn từ từ thoải mái và cam tâm chịu như vậy.

Có đôi khi tôi khẽ ho vướng vướng ở cổ, bắt khạc nhỏ, hơi thở có khó khăn, tôi cũng biết là do thuốc lá gây ra, nhưng tôi giả vờ quên đi. Đến khi cơ thể hết sức chịu đựng được tôi phải lâm bệnh. Bác sĩ cho tôi biết tôi quá nhiều bệnh mà nguyên nhân chính là do hút thuốc và uống rượu nhiều quá. Phổi nám, gan chay, viêm đường ruột, sưng lá lách, thận suy, tim yếu thần kinh không ổn định ... và bác sĩ cấm tôi hút thuốc uống rượu, nhưng chắc chết chớ làm sao bỏ được ?!

Nhưng may mắn tôi nhờ một người bạn giúp cho tôi một lời mà đã làm cho tôi hồi tỉnh, lý trí thức dậy, ý chí vùng lên dâng cao để có một thái độ dứt khoát là cương quyết bỏ thuốc chừa rượu. Anh bạn tôi nói:

“Anh tự cho mình là người hiểu biết, lịch lãm, sành điệu, khinh đời, lỏi đời, Vậy mà anh không biết khinh khi thuốc rượu, anh đâu phục nó nô lệ nó là chính nó sẽ giết chết anh !”

Đúng quá, tại sao tôi giận người này trách người kia mà không biết quay về giận mình, trách mình, dạy dỗ sửa sai. Tôi chỉ thấy cái sai của người mà không thấy cái sai lạc của chính mình, mà thấy được cái sai của chính mình để sửa mới là cần thiết. Lửa giận bùng lên, tự ái dâng tràn khi tôi thấy được con người của mình quá yếu hèn. Tôi quyết tâm làm một cuộc cách mạng bản thân. Tôi phải tự thắng mình để bỏ thuốc chừa rượu sớm nếu tôi muốn sống. Hút thuốc uống rượu mới có thể chết chớ bỏ nó đâu có chết. Là con người ai lại không biết tác hại của nó, có mấy lần tôi cố gắng bỏ nhưng thua, phải hút lại, uống lại, còn biện luận bao che tội gì hành ép xác như thế, tôi không thấy được, hút thuốc uống rượu mới là hành ép xác, hủy diệt xác. Giờ này tôi không cố gắng nữa mà hạ quyết tâm chừa bỏ. Tôi biết sớm muộn gì rồi tôi cũng phải bỏ nó. Vì đến khi kiệt sức, hết hơi thì dù có đem thuốc rượu gì quý giá đến tôi cũng từ chối, cho nên tôi học thuộc bài này sớm hơn thì hay cho tôi biết mấy.

Anh hùng ở chỗ tự thắng mình, trận chiến giữa ta và ta mới cam go và nếu thắng rồi mới là oanh liệt nhất. Bỏ hút thuốc, không uống rượu mới là anh hùng, chớ không phải uống nhiều là mạnh sức, tửu lượng cao, cuối cùng rồi ai cũng phải say. Chúng ta thách thức người nào bỏ được thuốc rượu như chúng ta. Hứa bỏ đó rồi uống hút lại đó, không có anh hùng tí nào cả. Có phải chính ta yếu hèn nhu nhược không ? Chữ tín đối với mình mà còn giữ không được, hỏi còn giữ tín nghĩa được với ai? Ai mà trọng nề ta đây ?! Vì thế xét kỹ con người tôi chẳng ra gì. Chỉ có điều thuốc ly rượu mà tôi không bỏ được, xấu quá ! Hỏi chúng ta còn làm nên chuyện gì ? Việc nhỏ nhất đó để thử tính hùng dũng của chúng ta có hay không. Nếu chúng ta thiếu đại hùng, đại lực tức đại dũng thì cũng không có đại từ bi. Thế là bao nhiêu lý luận bao che nào là giao tế, vị nể người này người nọ, tôi đều gác lại, vì tôi thấy được tinh thần yếu hèn chủ bại của tôi.

Nhất thời tôi có thể bị một số người cũ mỉa mai xỉa xói nọ kia. Nhưng chuyện bỏ thuốc rượu của tôi làm mọi người nể phục, ngay cả những người không ưa thích tôi, vì chuyện làm của tôi họ không làm được. Tôi thấy uy tính giá trị của mình tăng cao, tôi tạm thời mất đi một số bạn nhậu, nhưng tôi lại có cơ hội làm bạn với những người đạo đức chân chính hơn. Tôi không còn lè nhè phát ngôn bừa bãi vô ý thức, hành động không lịch sự tế nhị làm cho mọi người khinh khi, dù tôi là người có tuổi, có địa vị nhưng khi say rượu người ta vẫn khinh thường xem tôi như người điên, vì mất trí rồi còn biết gì nữa đâu ? Nay say, mai tỉnh thì có phải người mất trí bệnh hoạn không ?

Có biết bao nhiêu chua chát, ô nhục của việc uống rượu! Mỗi lần uống rượu nhiều, tim tôi đập loạn xạ. Cơ thể căng lên như muốn nổ tung ra, có khi bị xuất huyết não bại liệt chết liền hoặc chết lần, chết mòn, bị tai nạn xe cộ, bị nhiễm gió trúng sương mà chết hoặc bị té xuống ao, rãnh, cống xí cũng chết. Quần áo tả tơi, bùn lầy, mặt mũi trầy trụa, lem luốt, ói mửa hôi hám, trẻ nít cười đùa chọc phá hành động sai luân thường đạo lý, làm mất trật tự xã hội không giống ai cả.

Mỗi lần uống rượu nhiều, tôi đều bị cơ thể trừng phạt như thế. Ngày hôm sau còn rêm cả người, đầu nhức như búa bổ, cơ thể thấy yếu đi. Tôi cũng ngán ngán rượu, muốn bỏ phút cho yêu thân, thế mà có ai rủ rê thách thức, tôi kềm chế mình không được lại nhập cuộc say vùi. Bài học sơ đẳng đó tôi học hoài không thuộc cứ phải học đi học lại mãi, gia đình khuyên nhủ, người thân góp ý xây dựng, nào mình là người có địa vị ngoài xã hội, nhà mô phạm, có tuổi, có xui gia mà tôi tệ như vậy sao phải ! Nhưng tại tôi không thắng nổi tôi nên mới bị người khác khinh khi tôi như vậy. Tôi cũng tự thấy giá trị của mình bị hạ giảm xuống cấp rất nhiều. Lão Tử có dạy :

" **Thắng nhưn giả hữu lực. Tự thắng giả cường** " - (*Thắng người là nhờ có sức, còn tự thắng mình mới là mạnh*). Tôi nghĩ càng thêm xấu hổ về việc chống chế của mình, nào là văn chương thi phú, ca ngợi uống rượu. Đại thi hào Lý Bạch say rượu thi xuất, cuối cùng nhảy xuống ôm trắng dưới ao mà chết, nào là Tản Đà lưu linh, nào tiên còn uống rượu. Nhưng tiên tửu là rượu Quỳnh Tương chớ không phải rượu bọ mía đường, rượu khoai mì, rượu cồn có pha vài giọt mytox (thuốc trừ sâu rầy) cho rượu trong veo, nên uống vào cơ thể càng lụn bại, có khi ngộ độc chết ngay. Đó là cái dở của thi văn loài người, cái dở của Tản Đà, Lý Bạch.

Đấy là người đời khi hiểu rồi còn phải rắp tâm chữa bỏ huống chi ta là người biết tu sửa. Chúng ta đã mang danh tu mà thiếu tu vì chỉ có điều thuốc bỏ không được, ly rượu bưng uống hồi nào không hay. Vậy hỏi chúng ta say hay tỉnh ? phải đập bỏ cái say mới ra cái tỉnh. Người tu tức là người sửa, mình có nhiều bệnh tật, lầm lỗi, xấu xa, độc ác như thế chúng ta là người nhưng thật ra chưa đúng nghĩa trọn vẹn là một con người, tức chưa phải là người thật (chân nhân) nên chúng ta phải cương quyết gạt đục lóng trong, chữa bỏ những thói hư tật xấu cho nghiệp nợ nhẹ nhàng, tức là quay về với mình để sửa mình, áp chế lục căn, ngăn cản lục trần, không cho phạm ngã phát triển. Như thế gươm trí huệ chúng ta phải thật sắc bén để trừ khử phạm tâm phạm ngã thì đường đạo mới có cơ phát triển.

Dù tôi là giới chức nào trong đạo mà còn hút thuốc, uống rượu là còn kẹt tại đó. Vì thế tôi phải bỏ nó ngay, nếu không tôi chỉ làm trò cười cho thiên hạ mà thôi. Bên ngoài người ta không dám nói gì, nhưng trong lòng không ai nể phục tôi và tôi cũng không làm hình ảnh mẫu mực, làm tấm gương cho ai. Những vị ta thờ phượng trên bàn có ai cầm điều thuốc hút không ? Có ai lấy tiền đem đốt hoang phí không ? Vậy mà tôi cứ đốt tiền hàng ngày !!!

Điều thuốc còn chưa bỏ được thì làm sao bỏ ái dục được. Mũi, miệng nằm trong ngũ uẩn bộ đầu tức trung ương, đại diện cho sự sáng suốt minh triết mà còn chưa thắng được diệt được, huống chi hạ bộ xa xôi thì làm sao tiết chế giữ gìn cho nên còn cầm điều thuốc là còn dục, dục nhiều thì dù ta có tu bao lâu, chức sắc gì cũng không đối gạt được ai là tôi đã tuyệt dục. Người ta cười cho. Dục trong tư tưởng cũng là dục, phạm giới rồi. Chử dục nghĩ xa hơn là lòng tham muốn chớ không phải đơn thuần ái dục không thôi. Miệng còn hút thuốc uống rượu mà còn đi nói đạo thì thật là trở trên quá! Nói ai nghe ? Ảnh hưởng được ai? Vì miệng mình còn dơ bẩn quá!

Người tu trước tiên quay về mình chữa bỏ thuốc rượu, giữ gìn tánh tốt, hành thiện cứu khổ ban vui. Không phun phí tinh khí thần là tam bảo cho cơ thể sung mãn mới mong tựu đắc ngọc xá lợi qua triền miên trong thiền giác. Còn khi hút thuốc uống rượu thì phá hoại ngũ tạng tức ngũ khí không triệu người thì tam huê không tụ đắc được.

Nói chung người tu mà còn hút thuốc uống rượu là tự đối mình chớ chưa thật tâm chữa sửa, còn bị kẹt đứng tại chỗ, còn bị trói buộc bởi thuốc rượu là chưa giải thoát. Có phải chúng ta còn nô lệ nó không? Mà còn nô lệ thì mong gì giải thoát được.

Xét nghĩ những gương lành để chúng ta soi nhưng ta không chịu soi. Người ta phải hy sinh nhiều, phải buông bỏ nhiều mới giải nghiệp, còn chúng ta chỉ có miếng trầu, điều thuốc ly rượu mà cứ ôm khư khư hoài không dám buông thì làm sao tiến. Có phải đang bị kẹt không? Tu làm sao kịp

cơ hạ mặt này. Suy đi nghĩ lại điều thuốc ly rượu là biểu hiện cho trình độ đạo pháp đó. Chưa bỏ được là chưa có đạo. Ăn mặc đi đứng sinh hoạt học hỏi giao tế là đời. Còn tiến hoá tâm linh mới là đạo. Mà có đạo mới đi hành đạo được.

Hiểu rồi tôi không thể nào hút một điếu thuốc, uống một ly rượu được nữa. Tôi không vì nể ai để mất đi tính tự trọng khi tôi đã hứa với chính tôi và với ơn trên Trời Phật. Tôi cũng thương bạn tôi lắm, nhưng không vì thế mà bạn tôi làm gì tôi cũng làm theo. Tôi muốn cứu người thì tôi phải mẫu mực, đạo đức trong sạch, sạch sẽ từ đầu chí chân, từ trong ra ngoài. Nếu tôi cứ chiều ý bạn bè, uống hút xả láng thì chừng nào tôi mới cứu được ai. Tôi đã làm hại cả hai : tôi và bạn tôi. Khi tôi chữa bỏ thói hư tật xấu, cờ bạc rượu thuốc cùng những tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục ... Tôi mới có cơ hội đi tiến ngay chính tôi và những người xung quanh tôi.

Ai trong chúng ta muốn bỏ thuốc rượu cờ bạc, cũng phải năm thầy bảy trật nhưng rốt cuộc rồi cũng phải dứt khoát bỏ mà thôi. Mọi lời khuyên, mọi phương pháp nhưng chánh yếu vẫn do mình có ý chí cùng không. Người xưa có dạy :

"Thánh nhân nhất nộ nhi an thiên hạ" - *Một cơn giận của bậc thánh nhân làm an bình thiên hạ.* Còn tôi biết giận tôi, tôi cũng ổn định được vận linh trong bản thể tôi. Có người dễ dãi cho rằng : "điếu thuốc thì có gì là quan trọng ?". Nếu không quan trọng thì bỏ thử xem, đại dũng mới bỏ thuốc được. Hơn nữa chúng ta quên : một lỗ thủng nhỏ cũng đủ chìm thuyền. Vì thế:" Tiểu bất nhẫn tất loạn đại mưu". Chuyện nhỏ không nhẫn nhịn được tất hư chuyện lớn. Theo thống kê mới nhất tại Hoa Kỳ cho biết, nếu từ 30 tuổi bắt đầu hút thuốc sẽ giảm thọ 18 năm, còn từ 70 tuổi bắt đầu hút sẽ giảm thọ 5 năm. Vì thế chúng ta không thể xem thường được. Tôi phải khổ sở năm bảy ngày bị vật vã buồn bực vì bị cơn ghiền trừng phạt lại bị người ta mời mọc liên miên. Tôi niệm Phật nhiều và thường xuyên để áp đảo nó. Tôi cương quyết và cho gia đình hay là tôi bỏ thuốc rượu, ai cũng hoan nghênh nhưng dè dặt chờ xem. Khi thật sự bỏ được hai độc được đó rồi, tôi thấy hãnh diện quá. Tôi đã làm ông chủ chớ không còn làm tên nô lệ nữa. Tôi đã cõi trói được rồi, rảnh rang sung sướng hơn, sức khỏe gia tăng, những người chỉ trích tôi bây giờ họ phải khen tôi. Lời nói của tôi có trọng lượng hơn, uy tín tăng cao với mọi người.

Tôi thấy từ lâu mình đã bước xuống bùn lội trong bùn, giờ này tôi đã lên bờ được rồi thì tôi cương quyết không chịu để té xuống hố sâu nữa. Cũng có người còn ở dưới mời mọc thử thách khích bác tôi, muốn kéo tôi xuống với họ, nhưng tôi thương họ và cố kéo họ lên bờ như tôi được thì quý, không được thì thôi. Riêng ai còn muốn ngụp lặn trong đó để học bài học ấy thì đó là chuyện của họ, để rồi một ngày nào đó không xa họ cũng thấy được như chúng ta thì may cho họ lắm.

*Mặc ai nay lọc mai lừa
Đến khi thức giác phải chừa rượu thôi
Ra vô hơi thở tanh hôi
Nguyên do thuốc lá bỏ rồi mới hay
Bình sinh đấu lý tranh tài
Hiểu ra mặn chát đắng cay tại mình
Quay về học Đạo cho mình
Tìm ra sai sửa lý tình giả chơn
Từ đây hết giận hết hờn
Phân minh đời Đạo nhớ ơn người hiền.*

**Thành kính.
THIÊN NGHI**

THƠ

QUY TÂM TỰ GIẢI

Trụ đỉnh đầu chơi , giải trước phiền
 Quy hồi cữ khiếu, thức niềm riêng
 Tự hành Lục Tự, theo chơn đạo
 Nhân quả là điều ngộ trước tiên
 Thấy chốn thiên môn là giới luật
 Bụng cho êm lặng ấy tâm thiền
 Dòng sông biến dịch phù sanh tạm
 Từ ái là đường thoát đảo điên.

Nguyễn Danh.

(Quảng Ngãi,
09/07/01)

LÀM SAO CÓ ĐIỂN ?

(Bài một)

Tặng Thiện Dũng
(Củ Chi)

T.T

Muốn cho có ĐIỂN chớ tham TIỀN !
 Bởi nó chính là gốc đảo điên
 TIỀN kéo tâm thiền luôn hướng hạ
 TIỀN hành kẻ đạo khó quy nguyên
 Mê TIỀN kẻ ác quên nhân nghĩa
 Say ĐIỂN thiền gia được ổn yên
 Muốn chẳng mê TIỀN phải tạo ĐIỂN
 Dồi dào thanh ĐIỂN lại sinh TIỀN (1).

Thiền Tâm.

(APĐ, 07/07/01)

(1) Thầy dạy: Tu có điển có tiền.

LÀM SAO CÓ ĐIỂN ?

(Bài hai)

Muốn cho có ĐIỂN phải tham THIỀN
 Bởi chính nhờ THIỀN dứt đảo điên
 Niệm Phật tiêu trừ tâm vọng tưởng
 Soi Hồn trí óc được bình yên
 Pháp luân thường chuyển khai tâm huệ
 Lạy Kính diệt trần tánh ngạo kiêu
 Bền chí siêng năng hành chánh pháp
 Tự nhiên có ĐIỂN lại tham THIỀN.

Thiền Tâm.

(APĐ, 07/07/01)

Hoạ bài: THIÊN CA VÔ VI

Của Thiền Tâm.

Đời, Đạo, Thiên Ca – điển vận hành
 Hồi quy tâm thức, chuyển âm thanh
 Châu lưu sóng nhạc, càn khôn quyện
 Hoá giải trước trần, độ chúng sanh
 Đồng vọng thanh âm, Đời sống đẹp
 Điển hồn minh triết, Đạo quy nhanh
 Vĩ KIÊN – rung cảm, toàn thanh điển
 Thánh hoá THI THƠ, nhạc chuyển thành.

Huê Tâm.

(TĐ, 04/7/01)